

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 13. Expeditio sacra Francorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Sæcul. XII. *bes filias, superbiam, avaritiam, & im-*
A.C. 1199. *pudicitiam.* Tum Rex conversus ad
 amicorum proximos, faciam igitur, quod
vis, ait, superbiam meam Templariis,
Avaritiam Monachis Cisterciensibus, &
impudicitiam Prælatis Ecclesiæ colloco.

Rigord. p. 39 Fulco prædicandi officium anno millesimo centesimo nonagesimo quinto in se susceperebat, quare, cum fama virum celeberrimum effecisset, Petrus Capuanus ejus opera ad prædicandum Bellum sacram opportune usus est, & conhicere licet, hoc Cardinale eum commendante Innocentium Papam literas, quas meminimus, ad Fulconem dedisse. In iis hortatur Papa; ut dotes a Deo acceptas ad instruendum populum Fidelem impendat. Potestatem etiam facit, qua, accedente Legati consilio, quosdam ex monachis Nigris, ex monachis Albis, & Canonicis Regularibus magis idoneos, sibi in prædicatione socios deligeret. Illa tempestate Cluniacenses, Monachi Nigri, & Cistercienses Monachi Albi dicebantur.

I. ep. 398.

§. XIII.

Expeditio sacra Francorum.

Tandem Fulco accepto pie militantium Insigni, Fideles ad profectiōnem sacram magno successu suis sermonibus excitavit. Nam ubi vulgatum est,

est, ipsum Fulconem, Cruce signatum, Sæcul. XII.
 Duce*m* propinquæ Expeditionis futu- A.C. 1199.
 rum, populi turmatim confluere, &
 Crucem de ejus manu expetere. Ma-
 ximam eleemosynarum & auri vim cu-
 mulavit, unde sumtus in profectionem
 suppeterent. Quantumvis vero ejus *Alber. an.*
 intentio fuerit pura, non nihil tamen 1199.
 de ejus fama detractum, ejusque aucto-
 ritas haud parum imminuta.

Principum præcipui, qui Fulconis
 prædicatione moti ad iter in Palæstinam
 se accinxerunt, fuerunt Theobaldus V.
 Comes Campaniæ, annos natus viginti
 duos, & Ludovicus Comes Blesensis, an-
 num vitæ agens vigesimum septimum.
 Hi Sobrini erant Regis Franciæ, Regis *Ville Hard.*
 Angliæ vero nepotes, atque consilium *n. 2. Et les*
obseru. de du Hierosolymam proficisciendi & societa- *Cange.*
 tem itineris promiserant in Ludis Eque-
 stribus, initio Adventus anno millesimo
 centesimo nonagesimo nono in Campa-
 nia celebratis. Sicque ex illis spectacu-
 lis, per Constitutiones Canonicas tam
 districte & diserte vetitis, non nunquam
 utile aliquid oriebatur. Cum iis præ-
 terea Crucigerorum votum ediderunt
 Simon Montfortius exinde bello contra
 Albigenses nato clarissimus, Renaldus
 de Monte * *Miraculi*, Godefridus *de Montmi-*
Villa-harduina in Campania castrorum *rail.*
 Præfectus, qui lingua Gallica, illo ævo
 L 1 5 vulgari,

Sæcul. XII. vulgari, Historiam hujus sacræ Expedi-
A.C. 1199. tionis literis mandavit, & plures alii,
Episcopi quoque duo Garnerius Tre-
censis & Nevelonius Sueßionensis sacra
Militiæ nomen dederunt.

*Sup. Lib.
LXXIV.
§. 61.*

Inter hæc Innocentius Papa, ut rem
Christianam in Oriente curaret, ad Re-
gem Hierosolymæ & Imperatorem Con-
stantinopolitanum literas dedit. Titu-
lum Regis Hierosolymæ tunc gerebat
Aimericus Lusignanus, Rex Cypri, quem
Latini, cum eum ad vacillans hoc Re-
gnum sustinendum maxime idoneum
crederent, elegerant, nam præterea I-
sabellam Amalrici Regis filiam uxorem
habebat. Papa igitur missis ad Aime-
ricum Regem & Reginam ejus Conju-
gem Epistolis tutelam suam, quam pe-
tierant, promisit, Regem præcipue hor-
tatus, ut virtutes, quæ Regiam Digni-
tatem ornant, amaret; iterumque affir-
mabat se nulli labori aut industriæ par-
cere, qua ei auxilia ex Europa transmit-
teret. Hæ duæ Epistolæ mense Decem-
bri anno millesimo centesimo nonagesi-
mo octavo datae. Simul Papa Comiti
Tripolitano scripsit; ipse Regnum Cy-
pri custodiret, quo tempore Rex Aime-
ricus, bellum in Palæstina gerens, abes-
set. Nemo enim ignorabat, Imperato-
rem Constantinopolitanum occasionem
captare, jus suum in hanc Insulam sibi
vindi-

ep. 438.

vindicandi. Scripsit etiam Papa literas ad Principem Antiochenum, ad Magistros Templi & Hospitii Hierosolymitani, Aimerico Regi faventes, & quia complures Latini, Terræ sanctæ incolæ, abibant, prætextu implendi edita vota, quibus se ad alia loca sacra visenda obstrinxissent, his licentiam ibi manendi dispensavit, ne Palæstinam suo auxilio destituerent; quin etiam pecunias, quas itineri impensuri fuissent, in stipendia militum, & reparandas munimentorum ruinas conferrent.

§. XIV.

Epistolæ Papæ ad Imperatorem & Patriarcham Constantinopolim datæ.

Alexius Angelus Imperator, comperta Innocentii Papæ III. electione, missis cum pretiosis muneribus Legatis, rogavit, ut invicem ipsum Legatione honoraret. Misit Papa Albertum Subdiaconum & Albertinum sibi a secretis Notarium cum Epistola, cuius summa hæc erat: *Boni consule, cum tibi sincere appetio, quantum ego obstupescam, & quantus sit populorum Christianorum murmurantium strepitus, quod bucusque baud sane ut debebas ad liberandam de jugo Infidelium Terram sanctam auxilia contuleris,*

Sæcul. XII.
A.C. 1199.